

متن پرسش

سلام علیکم: فرموده اید: جهانی بودن دین حضرت موسی و حضرت عیسی «علیهماالسلام» به این معنا نیست که اگر کسی بر دین حضرت ابراهیم «علیهالسلام» بود خارج از دین آن دو پیامبر است، مثل همین که جهانی بودن اسلام، به آن است که اسلام بقیه‌ی ادیان را دعوت می‌کند به رجوع به توحید، نه آن که دعوت کند به اسلام به معنای دین حضرت محمد «صلوات‌الله‌علیه‌وآله» بلکه دعوت می‌کند به تسلیم خداوند بودن. در حالی که قرآن فرموده «ما کان ابراهیم یهودیا و لا نصرانیا و لکن کان حنیفا مسلما» به نظرم با فرمایش شما تضاد داشته باشد. آگه امکان دارد این تضاد رو برام حل کنین. اگر کسی بداند که اسلام دین حق است حق ندارد مسیحی یا یهودی باشد این فرمایش قرآن که شما فرمودین مال کسانی که به حقانیت دین اسلام پی نبردند. اجداد حضرت رسول طبق فرمایش علامه بر دین ابراهیم بوده اند و در تاریخ نیامده که مسیحی یا یهودی باشند. استاد رائفی که می‌گویند یهودیت و مسیحیت دین قومی است نه دین جهانی. من با توجه به اینکه اجداد حضرت رسول هم دین حنیف داشته اند می‌توانم این مطلب رو قبول کنم. پاسختون برام قابل قبول نبود. به نظرم اسلام کسانی که جاهل قاصرند رو در نظر گرفته و این دعوت به توحید و اشتراکات ادیان مربوط به اونهاست و گرنه اسلام کجا قبول میکنه کسی حقانیت اسلام رو قبول داشته باشد بعد به دین قبلیش باقی مونده باشه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عنایت داشته باشید آنجایی که قرآن می‌فرماید: «ما کان ابراهیم یهودیا و لا نصرانیا و لکن کان حنیفا مسلما» در مقابل روحیه‌ی یهودی‌گری و مسیحی‌گری حزبی است که به جای آن که تسلیم‌بودن در مقابل خدا و توحید را محور فهم و عبادت خود قرار دهند، صرفاً یهودیت و یا نصرانیت را حق می‌دانند. عرایضی در این رابطه در تبیین آیه‌ی ۱۶۲ سوره‌ی نساء شده است. خوب است به آنجا رجوع فرمایید. موفق باشید